

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 1 февруари 1971 година

**относно хармонизацията на основните разпоредби за гаранциите при
краткосрочните сделки (политически рискове) с обществени или частни
купувачи**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид, Договора за създаване на Европейската икономическа общност,

като взе предвид, предложението на Комисията;

като има предвид, че експортните кредити са от първостепенно значение в международната търговия и са важен инструмент в търговската политика;

като има предвид, че различните системи за застраховане на експортни кредити, които са в сила в държавите-членки, могат да породят изкривявания в областта на конкуренцията между предприятията на Общността на пазарите на трети страни;

като има предвид, че хармонизирането на различните системи за застраховане на експортни кредити може да улесни сътрудничеството между предприятията в отделните държави-членки;

като има предвид, че хармонизацията може да бъде постигната съгласно различни видове транзакции, посредством общи политики или посредством общи разпоредби, които се отнасят за елементи, считани за основни, що се отнася до конкуренцията;

като има предвид, че понастоящем гарантираните транзакции представляват, повече или по-малко, по-малък процент от експорта в краткосрочно отношение, отколкото в средно срочно-отношение;

като има предвид, освен това, че това е сектор, в който оперират частни кредитни застрахователни дружества и че следователно изглежда подходящо да се ограничи хармонизацията единствено за застраховане на политическия риск;

като има предвид, че поради това би било подходящо да се отхвърли идеята за разработване на обща политика и да се ограничи хармонизацията спрямо онези елементи, считани за основни, що се отнася до конкуренцията;

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Без да се накърняват разпоредбите на приложение Г към Директиви 70/509/ЕИО и 70/510/ЕИО¹ на Съвета от 27 октомври 1970 г., държавите-членки, приемат такива мерки чрез закон, регламент или административно действие, според това, което е необходимо за въвеждане на хармонизираните разпоредби относно краткосрочните трансакции, посочени в приложението към настоящата директива.

Член 2

Държавите-членки гарантират, че кредитните застрахователни организации, които издават гаранции за сметка на или с подкрепата на държавата, обезпечават сделки, които са в рамките на хармонизираните разпоредби, в съответствие с условията съдържащи се в тези разпоредби, както и с конкретните правила, които са приети от Съвета;

Член 3

1. Независимо от вида на дадената политиката, хармонизираните разпоредби се прилагат към трансакции, които:

- включват кредитен риск от по-малко от двадесет и четири месеца или кредитен риск и гарантиран производствен риск, при който нарастващият период е по-малък от двадесет и четири месеца; независимо от това, производственият риск трябва да бъде по-малък от дванадесет месеца;
- са сключени с обществен купувач или с частен купувач;
- се основават на кредити за доставчици.

2. Разпоредбите, хармонизирани чрез настоящата директива, се отнасят само за гаранцията по отношение на политически рискове.

3. Дефинициите на „обществен купувач” и „частен купувач”, които се съдържат в член 3 от Директива 70/509/ЕИО и съответно в член 4 от Директива 70/510/ЕИО, са в сила.

Член 4

Комисията може да се обръща за съвет към Консултативен комитет по кредити за експортно застраховане, който е създаден по силата на член 4 от Директива 70/509/ЕИО във връзка с всякакви проблеми, свързани с еднаквото приложение на настоящата директива.

Член 5

¹ ОВ L 254, 23.10.1970 г., стр. 1

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 1 февруари 1971 година.

За Съвета:

Председател

M. SCHUMANN

ПРИЛОЖЕНИЕ

ХАРМОНИЗИРАНИ РАЗПОРЕДБИ, КОИТО СЕ ОТНАСЯТ ЗА ГАРАНЦИТЕ ЗА КРАТКОСРОЧНИ ТРАНЗАКЦИИ (ПОЛИТИЧЕСКИ РИСКОВЕ) С ОБЩЕСТВЕНИ КУПУВАЧИ ИЛИ С ЧАСТНИ КУПУВАЧИ

Член 1

Дефиниция на кредитен риск

Дефиницията, която се отнася за политиките, не трябва да предвижда квалификационен период за искове, който е по-кратък от шест месеца.

Член 2

Списък на застрахователни събития, които представляват основание за загуби

В основния списък се включват събития от В до З включително, които са посочени в член 3 на Общите политики за средно-срочни и дългосрочни транзакции, с обществени купувачи или с частни купувачи, и се допълва от при обществените купувачи със също събитие Б от член 3 на Общата политика за средно-срочни и дългосрочни транзакции с обществени купувачи.

От друга страна, основният списък може да бъде изменян и допълван от кредитната застрахователна организация, при условие че измененията не включват удължаване на покритието извън срока, предоставен съгласно гореспоменатия списък.

Член 3

Обхват на гаранцията

Гаранцията се отнася за сумата, дължима на застрахованото лице като главница и лихви, с изключение на лихвите върху просрочените задължения, наказателните лихви и щетите, дължими от длъжника.

Член 4

Гарантиран процент

Застрахованото лице носи изключителна отговорност, за своя сметка, за дела, който не е гарантиран от кредитната застрахователна организация.

Член 5

Общи принципи за обезщетяване

Трябва да се спазват следните принципи:

- а) По отношение на сключването и изпълнението на гарантираната транзакция, от застрахованото лице се изисква, да действа разумно и с необходимата грижа, с необходимите умения и предвидливост; това изискване се отнася в еднаква степен за поведението на нейните посредници, изпълнители и под-изпълнители;
- б) Застрахованото лице носи отговорност за набавянето на необходимите разрешителни и за изпълнението на законовите формалности (включително онези, които са задължение на длъжника до влизането в сила на договора);
- в) Необосновани дългове не подлежат на обезщетение.

Член 6

Общи принципи за разпределяне на получените плащания и на постъпленията от реализирането на гаранциите

Политиките съдържат такива правила за разпределяне, които гарантират, че никакви плащания, получени от застрахованото лице, няма да бъдат разпределени за изплащане на негарантирани дългове, за сметка на гарантираните дългове.

Член 7

Общи принципи на възстановяване

В политиките е спазен принципът, че възстановените суми се разпределят между кредитните застрахователни организации и застрахованото лице.